

MISSIO SAVO

Kaavi Kaartotien kerhuhuone

21.2.2009

Raamattutunti: Väinö Hotti

KRISTUKSEN TÄYDELLINEN SIUNAUS

”ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköenne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukani”
(Room.15:29).

Elämäntehtävä

Opettaja kysyi oppilailtaan, miksi he haluavat tulla aikuisina. Kirjo oli melkoinen. Toisaalta tuon ajan suosikkiammatit tulivat esille. Yksi halusi presidentiksi, toinen opettajaksi, autonkuljettajaksi, lentäjäksi, lentoemännäksi jne. Yksi oppilas erottautui selvästi muista: **”Minä tahtoisin tulla siunaukseksi.”**

Harvinaista

Tämä viimeinen vastaaja erottautui joukosta; hänen suuntautumisensa oli poikkeavaa. Hän liikkui aivan eri tasolla. Kuitenkin hän todennäköisesti oli tarkoin harkinnut vastaustaan ja piti siunauksena olemista tärkeänä, niin tärkeänä, että se kelpasi jopa elämäntehtäväksi.

Ovatko siunauksen kantajat harvinaisuuksia keskuudessamme? Mistä asioista siunauksena oleminen riippuu? Riippuuko se kansallisuudesta, uskonnosta, sivistyksestä, sukupuolesta, terveydestä, varallisuudesta vai mistä?

Paavalin elämä

Paavali kertoi, että hän Roomaan tullessaan toi ”Kristuksen täydellisen siunauksen” mukanaan. Oliko Paavali aina kulkenut tämän siunauksen kanssa?

1. Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.

2. Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

3. Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen (Apt.8:1-3).

1. Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo

2. ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin (Apt.9:1-2).

Paavalin varhaisempi elämä kantoi kirousta muassaan. Tosin hän oli jumalinen ja taisteli kiivaasti asiansa oikeudellisuuden puolesta, mutta hän oli väärän isännän asialla ja palveluksessa. Hän kiivaili Jumalan lain puolesta Jumalan Poikaa Jeesusta vastaan! Saulus oli tällöin turmion tiellä:

”Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyi äkisti” (Ps.2:12).

Valinnan paikka

”Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, **siunauksen ja kirouksen**. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte” (5.Moos.30:19).

Ihminen voi valita Jumalan mielisuusion tai hänen vastustamisensa. Siunauksessa ja kirouksessa ei ole vähemmästä kuin elämästä ja kuolemasta kysymys.

”Israelin toivo, sinä Herra! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. **"Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun.** Sillä he ovat hyljänneet elävän veden lähteen, Herran." (Jer.17:13).

MIKÄ TUO KIROUKSEN?

1. Synti

Aadam ja Eeva joutuivat ensimmäisinä tämän kokemaan:

16. Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, 17. mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman" (1. Moos.2:16-17).

Ensimmäinen synti liittyi tottelemattomuuteen Jumalan äänelle. Oli vain **yksi käsky**, jota ihmisen piti noudattaa pysyäkseen siunauksen tiellä. Jälkeenkin päin siunaus ja kirous on ollut sidottu kuuliaisuuteen Jumalan äänelle.

2. Laki

Vanhan Testamentin (ja myös juutalaisuuden) näkökulmasta väite on kestävä ja sietämätön. Kuinka Jumalan pyhä laki voi tuoda kirouksen? Tämä on tärkeä miettimisen aihe jokaiselle uskovalle.

”Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee" (Gal.3:10).

”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta” (Gal.5:4).

3. Pyhittymättömyys

Uskovakin voi joutua pois siunauksen tieltä, jos hän valitsee lihan mukaan elämisen. Tässä joudumme kumoamaan yleisen näkemyksen, jossa pyhityksestä ei haluta mitään tietää.

”Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (Room.8:13).

”Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?” (Room.6:16).

Typistetty ristin sanoma

Kristinuskoon kuuluu ristikä puhuminen. Kuitenkin ristin sanoma tuodaan aivan liian suppeana esille. Jeesus on kuollut ”meidän puolesta” kertautuu tavalla tai toisella jatkuvasti. Edelleen ”Jeesus kuoleman voittaja” tulee esille ainakin hautajaisissa ja pääsiäisaikaan, mutta muita puolia Golgatan voitosta ei liioin pidetä esillä.

SIUNAUS KRISTUKSESSA – VIHOLLISTEN TUHOAMINEN

Kristuksessa koko syntiongelma ratkaistiin ja samalla myös kirous poistui. Koko syntiin liittyvä pahuuden organisaatio (synti+saatana+laki+vanha ihminen+kuolema) tuhottiin samalla kertaa. Tämä tapahtui 2000 vuotta sitten ja taistelupaikka oli Golgata. Meidän on syytä kerrata, mitä todella Golgatalla tapahtui.

1. Kristus surmasi saatanan

4. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän säilytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana,

5. mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

6. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta **Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme** (Jes.53:4-6).

Kun Kristus naulittiin ristille, samalla myös **synti naulittiin ristille**:

”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi” (2. Kor.5:21).

Kun synti naulittiin ristille, samalla myös murskattiin käärmeen pää:

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; **se on polkeva rikki sinun pääsi**, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1. Moos.3:15).

Jeesus kuolemallaan iski saatanan kuoliaaksi:

”Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, **että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen**” (Hebr.2:14).

2. Kristus surmasi lain

”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu” (Gal.3:13).

Laki oli meidän entinen **laillinen aviomiehemme**, jota meidän tuli uskollisesti totella. Kristus naulitsi tämän puolisoimme ristille.

”ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin” (Kol.2:14).

Nyt me olemme vapaat menemään avioon toisen (Kristuksen) kanssa!

1. Vai ettekö tiedä, veljet - minä puhun lain tunteville - että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?
2. Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista.
3. Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.
4. Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, **tullaksenne toisen omiksi**, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle (Room.7:1-4).

Meidän suhteemme lakiin ei ole enää **liittosuhde**. Tämä liitto purkautui kertakaikkisesti toisen puolison kuoleman kautta. Surmatessaan meidän entisen aviomiehemme (lain) Kristus vapautti meidät avioitumaan itsensä kanssa. Meidän uusi miehemme (ylkämme) on Kristus. Lailla on meille merkitystä ainoastaan **elämän ohjenuorana**.

Uskovassa oleva uusi ihminen yhtyy ilolla Jumalan lakiin, elämän ohjenuorana (mutta ei aviokumppanina):

”sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin” (Room.7:22).

3. Kristus surmasi vanhan ihmisen

Lain liittokumppani vanha ihminen naulittiin myös ristiin:

”kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi” (Room.6:6).

Kun Jeesus ylennettiin ristille, samalla sinne ”ylennettiin” kaikkien meidän vanha ihmisemme ristiinnaulittavaksi yhdessä Jeesuksen kanssa.

”Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän **kaikki** tyköni” (Joh.12:32).

”Kaikki”, kukaan ei jäänyt ylentämättä! Jeesuksen sijaiskärsimys ihmisenä merkitsi sitä, että hän voi ottaa koko ihmiskunnan kärsimään kanssaan – sen pelastukseksi.

4. Kristus kukisti kuoleman

”mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka **kukisti kuoleman** ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta” (2. Tim.1:10).

Neljä voitettua vihollista

Jeesuksen ristinkuolemassa syntisen osaksi voitettiin Jumalan siunaus ja mielisuosio. Tällöin ristillä kokivat kohtalonsa **synti (perkele), laki, vanha ihminen ja kuolema**. Näihin kaikkiin uskovan tulee suhtautua kuin ”menneen talven lumiin”. Ne kaikki saivat Golgatalla surkean lopun.

Mitä siis jää meidän osaksemme? Meidän tulee pitää näitä kuolleina, USKOSSA hyväksyä Raamatun ilmoitus – ja elää tämän mukaan:

”Niin tekin pitää itseenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa” (Room.6:11).

Meille jää tosiasioiden hyväksymisen jälkeen ainoastaan – **KIITOS**.

Taistelu voitosta käsin

Kilvoituksessa on muistettava, että taistelemme **voitosta käsin**, voitettua vihollista vastaan. Meidän on otettava tosissamme Raamatun ilmoitus Golgatan voitoista. Ne ovat faktoja! Me emme tässä asiassa saa perustaa tunteisiimme, vaan historiallisiin tosiasioihin. Golgatan voitto kestää ajasta ikuisuuteen.

Tarina kertoo, että muinoin Keski-Intiassa eräältä johtavalta soturilta lyötiin taistelussa pää poikki, mutta hän oli niin innostunut taistelemaan, että taisteli edelleen päätönnäkin. Tämä päätön soturi surmasi monta vihollista. Mutta hän lyyhisty maahan, kun erän nainen näki hänet ja huudahti: ”Mutta sinultahan on pää poissa – sinä olet kuollut.” Silloin hän kaatui maahan ja kuoli (Stanley Jones: Voittoisa elämä).

Näin meidänkin tulee käsitellä turmiovaltoja: te olette kuolleet. Meidän soturimme Jeesus löi teiltä kaikilta pään poikki Golgatalla.

Enemmän kuin voittajia

Ollessaan Kristuksessa uskovalle hyväksi luetaan Kristuksen voitto. Näin uskova kulkee ”voittosaatossa”:

”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä **voittosaatossa** Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!” (2.Kor. 2:14).

”Mutta näissä kaikissa me saamme **jalon voiton** hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut” (Room.8:37).

”Mutta näissä kaikissa saamme **suurvoiton** kautta rakastaneen meitä” (Novum).

”Saamme **jalon voiton** on käänös sanasta *hypernikao*, joka merkitsee oikeastaan ´saada ylenpalttinen voitto`. Kristuksen kautta me olemme ylivoimaisia voittajia” (Novum).

”olemme **enemmän kuin voittajia**” (A.Saarisalo).

”Nay, in all these things we are **more than conquerors** through him that loved us” (Rom.8:37; King James Version).

Totaalinen voitto

Jeesuksen voitto saatanallisista turmiovalloista ei ollut mikään pistevoitto eikä edes tyrmäysvoitto. Se oli lopullinen vihollisen maahan lyöminen ja kukistaminen. Golgatan voitto merkitsi pahuuden valtojen täydellistä ja lopullista nujertamista, johon ei tarvitse enää mitään lisätä. Jumala on sanonut viimeisen sanan.

Kuollessaan surmasi monta

Meille kaikille on tuttu sanonta: ”Kuolemallaan kuoleman voitti”, mutta tässä ei ole suinkaan kuvattu Golgatan voiton suuruutta ja laajuutta. Siellä oli kuoleman lisäksi muitakin taistelijoita, kuten edellä olemme todenneet. Jeesus yksin taisteli vihollisen legioonaa vastaan – ja voitti heidät kaikki. Hänen kuollessaan saama voitto vihollisistaan muistuttaa Simsonin kuolemaa:

28. Silloin Simson huusi Herraa ja sanoi: "Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua ainoastaan tämä kerta, oi Jumala, niin että saisin filistealaisille yhdellä kertaa kostetuksi molemmat silmäni!"
 29. Sitten Simson kiersi käsivartensa molempien keskipyöväiden ympäri, joiden varassa rakennus oli, toisen ympäri oikean ja toisen ympäri vasemman käsivartensa, ja painautui niitä vastaan.
 30. Ja Simson sanoi: "Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!" Ja hän taivuttautui eteenpäin niin rajusti, että rakennus luhistui ruhtinasten ja kaiken siinä olevan kansan päälle. **Ja kuolleita, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään** (Tuom.16:28-30).

Jälkikahinat

Tänään nämä (kukistetut) pahuuden vallat vielä riehuvat, mutta niiden päivät ovat luetut. Nämä taistelut ovat merkityksettömiä ”jälkikahinoita”, joita saatana vielä ”henkitoreissaan” käy. Taivaassa vietetään jo voiton juhlaa. Siellä juhlietaan täysillä Golgatasta, koska mikään ei voi enää mitätöidä Golgatan voittoa.

”Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!” (Ilm.12:12).

Jumalan edessä aika ei merkitse mitään:

”Sillä tuhat vuotta on sinun silmissäsi niinkuin eilinen päivä, joka meni ohitse, ja niinkuin öinen vartiohetki” (Ps.90:4).

”Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä" (2. Piet.3:8).

Golgatan aseistariisunta

Golgatalla tapahtui vertaansa vailla oleva aseistariisunta:

”Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun” (Kol.2:15).

”Riisuttuaan aseista hallitukset ja vallat paljasti *ne* julkisesti saavuttaen niistä Hänen kauttansa riemuvoiton” (A.Saarisalo).

”riisuen hallitukset ja vallat häpäisi julkisesti kuljettaen triumfisaatossa heitä hänessä” (Novum).

”15. Samoin kuin 2 Kor 2:14-16:ssa Paavali käyttää vertauskuvana roomalaista voittokulkuetta. Hän kuvaa Kristuksen kulkueen johtajaksi, jonka perässä pahuuden kaikki voimat seuraavat sidottuina. Näin sotasankareilla oli tapana kuljettaa vankejaan voittosaatossa. Golgatalla näytti siltä kuin Kristus joutuisi häpeään ja pahuuden ruhtinas voittaisi. Mutta tapahtuikin päinvastoin ja Kristus sai ikuisen voiton perkeleestä ja tämän joukoista” (Novum).

Riemuvoitto

Jeesuksen saavuttama voitto pahuuden henkivalloista oli aivan vertaansa vailla. Siitä kertoo omalta osaltaan se, että **Jeesuksen käsiin ja jalkoihin lyödyt naulat olivat samalla nauloja pimeyden henkivaltojen arkkuun!**

Loppupäätelmä

Kristuksessa ovat poistuneet kaikki siunauksen esteet: synty (saatana), laki, vanha ihminen ja kuolema. Ristillä ratkaistiin kaikki nämä megaluokan ongelmat.

”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat” (Room.8:1).

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen” (Room.8:1; Biblia).

”There is therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, **who walk not after the flesh, but after the Spirit**” (Rom. 8:1; King James Version).

Kerskuiko Paavali?

Puhuiko Paavali ylisanoja sanoessaan, että hän tulee Roomaan **Kristuksen täydellinen siunaus mukanaan?** Paavali otti Raamatun ilmoituksen vakavasti. Hän otti vakavasti sen, että Golgatan ristillä ristiinnaulittiin paitsi Jeesus, myös synty (saatana), laki, vanha ihminen ja kuolema. Eikä siihen enää muuta tarvita: **kaikki kirous on poissa**. Tältä pohjalta nousevat myös Paavalin sanat:

”Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal.2:19-20).

Minä tiedän

Paavali tiesi yhtä sun toista.

”Sillä **minä tiedän**, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää” (Room.7:18).

Mutta hän tiesi myös em. ristiinnaulitun riemuvoiton kaikista turmiovalloista ja tämän pohjalta hän voi sanoa:

”ja **minä tiedän**, että tullessani teidän tyköenne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukani”
(Room.15:29).

Samasta tietoisuudesta nousi myös riemullinen toteamus:

38. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,

39. ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme (Room.8:38-39).

Kristuksen täydellinen siunaus

**KRISTUKSEN TÄYDELLINEN SIUNAUS ON KRISTUKSEN GOLGATALLA
SAAVUTTAMAN VOITON HEDELMÄ, JOKA ON TARJONA KAIKILLE USKOVILLE!**